नेपाल राजपत्र

भाग २

श्री ५ को सरकारद्वारा प्रकाशित

खण्ड १८] काठमाडौं, कार्तिक २६ गते २०२५ साल [संख्या ३०

श्री ५ को सरकार

कानून तथा न्याय मन्त्रालय

श्री ५ महाराजाधिराज महेन्द्र वीर विक्रम शाह देवबाट राष्ट्रिय पञ्चायतको सल्लाह र सम्मतिले बनाइबक्सेको तल लेखिएबमोजिमको ऐन सर्वसाधारणको जानकारीको लागि प्रकाशित गरिएको छः–

२०२५ सालको ऐन नं २९

स्वस्तिश्री गिरिराजचक्रचूडामणि नरनारायणेत्यादि विविध विरुदावली विराजमान मानोन्नत महेन्द्रमाला परम नेपालप्रतापभास्कर ओजस्विराजन्य परम गौरवमय तेजस्वी त्रिभुवनप्रजातन्त्रश्रीपद परम उज्ज्वल कीर्तिमय नेपालश्रीपद परम प्रोज्ज्वल नेपालतारा परम पवित्र ॐरामपट्ट परम ज्योतिर्मय सुविख्यात त्रिशक्तिपट्ट परम सुप्रसिद्ध प्रबल गोरखादक्षिणबाहु परमाधिपति अतिरथी परम सेनाधिपति श्री श्री श्री श्री श्रीमन्महाराजाधिराज महेन्द्र वीर विक्रम शाहदेव देवानाम् सदा समरविजयिनाम् ।

कानून व्यवसायीहरूका सम्बन्धमा व्यवस्था गर्न बनेको ऐन

प्रस्तावनाः– कानून व्यवसायीहरूको वर्गीकरण, योग्यता, आचरण तथा अधिकार एवं कर्तव्यको व्यवस्था गर्न वाञ्छनीय भएकोले,

श्री ५ महाराजाधिराज महेन्द्र वीर विक्रम शाहदेवबाट राष्ट्रिय पञ्चायतको सल्लाह र सम्मतिले यो ऐन बनाइबक्सेको छ ।

१. संक्षिप्त नाम, विस्तार र प्रारम्भः– (१) यस ऐनको नाम "कानून व्यवसायी ऐन, २०२५" रहेकोछ ।

आधिकारिकता मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

(२) यो ऐन नेपाल अधिराज्य भर लागू हुनेछ ।

(३) यो ऐन तुरुन्त प्रारम्भ हुनेछ ।

२. परिभाषाः– विषय वा प्रसङ्गले अर्को अर्थ नलागेमा यस ऐनमा––

(क) "कानून व्यवसायी" भन्नाले यो ऐन वा सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०१३ वा सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०२१ बमोजिम वरिष्ठ अधिवक्ता, अधिवक्ता, अभिवक्ता वा अभिकर्ताको रूपमा नाम दर्ता भएका व्यक्तिलाई सम्झनु पर्छ ।

(ख) "बहस गर्ने अधिकार" भन्नाले मुद्दाका कुनै पक्षको तर्फबाट न्यायाधीश वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीको इजलासमा बहस गर्ने अधिकारलाई सम्झनु पर्छ र यो शब्दले जीरह गर्ने अधिकारलाई समेत जनाउँछ ।

(ग) "उपस्थित हुने अधिकार" भन्नाले तोकिएको म्याद वा तारीखमा मुद्दाका पक्षका तर्फबाट अदालत वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीका समक्ष हाजिर हुने र सो म्याद वा तारीखमा सो पक्षले गर्नु पर्ने कार्य निजका तर्फबाट गर्ने अधिकारलाई सम्झनु पर्छ ।

तर, यो शब्दले बहस गर्ने अधिकारलाई जनाउने छैन ।

(घ) "पैरवी गर्ने अधिकार" भन्नाले उपस्थित हुने र बहस गर्ने अधिकार बाहेक मुद्दाका पक्षका तर्फबाट अदालत वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीको कार्यालयमा गर्नु पर्ने अन्य सबै कार्य गर्ने अधिकारलाई सम्झनु पर्छ ।

(ङ) "तोकिएको" वा "तोकिए बमोजिमको" भन्नाले यस ऐन अन्तर्गतको नियमद्वारा तोकिएको वा तोकिए बमोजिम सम्झनु पर्छ ।

३. कानून व्यवसायीहरूको किसिमः– कानून व्यवसायीहरू निम्नलिखित चार प्रकारका हुने छन्ः–

(क) वरिष्ठ अधिवक्ता,

(ख) अधिवक्ता,

(ग) अभिवक्ता, र

(घ) अभिकर्ता ।

४. वरिष्ठ अधिवक्ताको रूपमा दरिन आवश्यक योग्यताः– कुन स्वीकृत विश्वविद्यालयबाट कानूनमा स्नातकोपाधि प्राप्त गरी कम्तीमा अधिवक्ताको रूपमा १० वर्षसम्म अटूट रूपमा वकालत गरेको तथा योग्यता, अनुभव र व्यावसायिक आचरणको आधारमा सर्वोच्च अदालतबाट योग्य ठहरिएको व्यक्ति मात्र वरिष्ठ अधिवक्ताको रूपमा दरिन सक्नेछ ।

५. अधिवक्ताकोरूपमा दरिन आवश्यक योग्यताः– देहायको योग्यता भएको कुनै व्यक्ति अधिवक्ताकोरूपमा दरिन योग्य हुनेछ :–

आधिकारिकता मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

३६८

(क) कुनै स्वीकृत विश्वविद्यालयबाट कानूनमा स्नातकोपाधि प्राप्त गरेको, वा

(ख) सर्वोच्च अदालतको अतिरिक्त न्यायाधीशकोरूपमा कम्तीमा २ वर्ष काम गरेको, वा

(ग) सम्बत् २०२१ साल भन्दा पछि कम्तीमा अञ्चल न्यायाधीशकोरूपमा ७ वर्षसम्म अटूटरूपमा काम गरेको, वा

(घ) सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०१३ बमोजिम अभिवक्ताकोरूपमा दरिएको र दफा १० बमोजिमको परीक्षामा उत्तिर्ण भएको ।

६. अभिवक्ताकोरूपमा दरिन आवश्यक योग्यताः– देहाय बमोजिमको योग्यता भएको र दफा १० बमोजिमको परीक्षामा उत्तिर्ण भएको कुनै व्यक्ति अभिवक्ताकोरूपमा दरिन योग्य हुनेछः–

(क) श्री ५ को सरकारको न्याय सेवाको राजपत्राङ्कित पदमा रही कम्तीमा ३ वर्षसम्म काम गरेको, वा

(ख) कुनै अदालतमा कम्तीमा राजपत्र अनङ्कित तृतीय श्रेणीको पदमा रही कम्तीमा ७ वर्षसम्म काम गरेको, वा

(ग) अभिकर्ताको रूपमा कम्तीमा ४ वर्षसम्म काम गरेको ।

७. अभिकर्ताकोरूपमा दरिन आवश्यक योग्यताः– देहाय बमोजिमको योग्यता भएको र दफा १० बमोजिमको परीक्षामा उत्तीर्ण भएको कुनै व्यक्ति अभिकर्ताकोरूपमा दरिन योग्य हुनेछः–

(क) कुनै अदालतमा कम्तीमा राजपत्रअनङ्कित तृतीय श्रेणीको पदमा रही कम्तीमा ३ वर्षसम्म काम गरेको, वा

(ख) एस्. एल्. सी. वा सो सरहको परीक्षामा उत्तिर्ण भएको ।

८. अयोग्यताः– दफा ४, ५, ६ र ७ मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि नैतिक पतन देखिने फौज्दारी अपराधमा अदालतबाट सजाएं पाएको व्यक्ति कानून व्यवसायीकोरूपमा दरिन अयोग्य हुनेछ ।

९. प्रमाण पत्र र दस्तूरः– (१) यस ऐन बमोजिम कानून व्यवसायीकोरूपमा आफ्नो नाम दर्ता गराउन चाहने व्यक्तिले आफ्नो अनुभव तथा शैक्षिक योग्यताको प्रमाणहरू संलग्न राखी सर्वोच्च अदालतमा निवेदन-पत्र दिनु पर्छ र सो बमोजिम परेको निवेदनपत्र उपर विचार गरी सर्वोच्च अदालतले दफा ४,५,६, ७ र ८ मा लेखिएका कुराहरूका अधिनमा रही निजको नाम कानून व्यवसायीकोरूपमा दर्ता गरी निजलाई सो कुराको प्रमाण-पत्र दिने छ ।

(२) उप-दफा (१) बमोजिम प्रमाण-पत्र प्राप्त गर्नको लागि तोकिए बमोजिमको दस्तूर बुझाउनु पर्छ :–

आधिकारिकता मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

(३) यस दफा बमोजिम दिइने निवेदन–पत्र तथा प्रमाण-पत्रको ढांचा र तत्सम्बन्धी अन्य कुराहरू तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१०. लिखित परीक्षाः– (१) दफा ५ को खण्ड (घ) बमोजिम अधिवक्ताकोरूपमा दरिन चाहने व्यक्तिहरूको यो ऐन प्रारम्भ भए पछि यथासम्भव चांडै एउटा लिखित परीक्षा लिइने छ ।

(२) दफा ६ वा ७ बमोजिम अनुभव वा शैक्षिक योग्यता भै यस ऐन बमोजिम अभिवक्ता वा अभिकर्ताकोरूपमा दरिन चाहने व्यक्तिहरूको समय समयमा आवश्यकतानुसार लिखित परीक्षा लिइने छ ।

तर, दफा ८ बमोजिम अयोग्य भएका व्यक्तिहरूलाई परीक्षामा बस्ने अनुमति दिइने छैन ।

(३) यस दफा बमोजिम दिनु पर्ने परीक्षाको पाठ्यक्रम, दस्तूर तथा तत्सम्बन्धी अन्य व्यवस्थाहरू तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

(४) सर्वोच्च अदालतले यस दफा बमोजिम परीक्षा लिंदा सर्वोच्च अदालतबाट मान्यता प्राप्त कानून व्यवसायीहरूको संगठनको सल्लाह लिन सक्नेछ ।

११. वरिष्ठ अधिवक्ता र अधिवक्ताको अधिकारः– वरिष्ठ अधिवक्ता वा अधिवक्तालाई नेपाल अधिराज्यका जुनसुकै अड्डा अदालत वा अधिकारीका समक्ष परेको मुद्दामा आफ्नो पक्षका तर्फबाट उपस्थित हुने, पैरवी गर्ने र बहस गर्ने अधिकार हुनेछ ।

१२. अभिवक्ता र अभिकर्ताको अधिकारः– (१) अभिवक्तालाई आफ्नो पक्षको तर्फबाट नेपाल अधिराज्यको जुनसुकै अड्डा, अदालत वा अधिकारीका समक्ष उपस्थित हुने, पैरवी गर्ने तथा सर्वोच्च अदालत बाहेक अन्य अड्डा, अदालत र अधिकारीका समक्ष बहस गर्ने अधिकार हुनेछ ।

तर – सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०१३ बमोजिम दरिएका अभिवक्ताले यो ऐन प्रारम्भ भएको मितिले ६ महीनासम्म आफ्ना पक्षको तर्फबाट सर्वोच्च अदालतमा बहस गर्न पाउने छ ।

(२) अभिकर्तालाई नेपाल अधिराज्यको जुनसुकै अड्डा, अदालत वा अधिकारीका समक्ष परेको मुद्दामा आफ्नो पक्षका तर्फबाट उपस्थित हुने र पैरबी गर्ने अधिकार हुनेछ । निजलाई बहस गर्ने अधिकार हुनेछैन ।

तर, यो ऐन प्रारम्भ भएको मितिले ६ महीनासम्म—

(क) सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०१३ बमोजिम दरिएका अभिकर्ताले सर्वोच्च अदालत बाहेक अन्य अड्डा, अदालत वा अधिकारीका समक्ष बहस गर्न पाउने छ ।

आधिकारिक मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

(ख) सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०२१ बमोजिम दरिएका अभिकर्तालि अञ्चल अदालत वा सोभन्दा माथिका अदालत बाहेक अन्य अड्डा अदालत वा अधिकारीका समक्ष बहस गर्न पाउँनेछ ।

१३. सम्बोधनको अधिकारः– (१) कुनै मुद्दामा एक पक्षका तर्फबाट एक भन्दा बढी कानून व्यवसायीहरू रहेमा मुद्दा हेर्ने अधिकारीलाई सम्बोधन गर्ने अधिकार देहाय बमोजिमको प्राथमिकता क्रम अनुसार हुनेछः–

(क) एकै श्रेणीका कानून व्यवसायीहरू भए निजहरूले प्रमाण-पत्र पाएको मितिको क्रम अनुसार, र

(ख) विभिन्न श्रेणीका कानून व्यवसायीहरू भए देहायको क्रम अनुसारः–

(१) वरिष्ठ अधिवक्ता

(२) अधिवक्ता, र

(३) अभिवक्ता ।

तर, मुद्दा हेर्ने अधिकारी तथा प्राथमिकता क्रममा पहिले सम्बोधन गर्ने अधिकार प्राप्त कानून व्यवसायीको अनुमतिलिई प्राथमिकता क्रममा पछि सम्बोधन गर्ने अधिकार भएको कानून व्यवसायीले पहिले सम्बोधन गर्न सक्नेछ ।

(२) कुनै मुद्दामा एकै पक्षका तर्फबाट एक भन्दा बढी एकै श्रेणीका र एकै मितिमा प्रमाण-पत्र पाएका कानून व्यवसायीहरू रहेमा आपसमा मञ्जूर गरेको कुनै एक कानून व्यवसायीले मुद्दा हेर्ने अधिकारीलाई पहिले सम्बोधन गर्न सक्नेछ ।

१४. कानून व्यवसायीको अन्य अधिकार तथा सुविधाः– (१) कुनै कानून व्यवसायीले आफ्नो कानून व्यवसायको सिलसिलामा मुद्दाको आफ्नो पक्षले भने वा बताएका कुनै तथ्य कुनै अड्डा अदालत वा अधिकारीका समक्ष प्रकट गर्न निजलाई बाध्य गर्न सकिने छैन ।

(२) कुनै कानून व्यवसायीले कुनै मुद्दामा कुनै पक्षको तर्फबाट बहस गर्न, उपस्थित हुन वा पैरवी गर्न जांदा बाटोमा निजलाई कुनै देवानी मुद्दाको बिगो वा सजायको सम्बन्धमा पक्राउ गरिने छैन ।

(३) कुनै कानून व्यवसायीले बहसको सिलसिलामा बोलेको कुनै कुरालाई लिएर निज उपर कुनै प्रकारको गाली बेइज्जती मुद्दा चलाउन सकिने छैन ।

१५. कानून व्यवसायीको आचरणः– प्रत्येक कानून व्यवसायीले आफ्नो व्यवसायको अनुकूल आचरण गर्नु पर्छ ।

१६. कानून व्यवसायीको पोशाकः– कानून व्यवसायीहरूले कुनै अदालतमा वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीका समक्ष उपस्थित हुँदा, पैरवी गर्दा वा बहस गर्दा तोकिए बमोजिमको पोशाक लगाउन पर्छ ।

आधिकारिकता मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

१७. कारवाई र सजायः– (१) कुनै कानून व्यवसायीले आफ्नो व्यावसायीक आचरणको विरुद्ध कुनै कार्य गरेमा उप-दफा (२) बमोजिमको अनुशासन समितिले निजलाई देहाय बमोजिमको सजाय गर्न सक्नेछः–

(क) नसिहत दिने, वा

(ख) कुनै खास अवधि तोकि सो अवधिसम्म निजले कानून व्यवसायीकोरूपमा कुनै अदालतमा उपस्थित हुन, पैरवी गर्ने वा बहस गर्न नपाउने गरी निजको प्रमाणपत्र निलम्बित गर्न , वा

(ग) निजको प्रमाण–पत्र खारेज गर्ने ।

(२) यस दफा बमोजिम कानून व्यवसायी उपर कारवाई गर्न एउटा अनुशासन समिति रहने छ । सो समितिमा देहायका अध्यक्ष तथा सदस्यहरू रहने छन्ः–

(क) प्रधान न्यायाधीश– अध्यक्ष

(ख) महान्यायाधिवक्ता– सदस्य

(ग) प्रधान न्यायाधीशले तोकेको कुनै एकजना वरिष्ठ अधिवक्ता– सदस्य

(३) अनुशासन समितिले आफू समक्ष कारवाईको लागि पेश भएको अनुशासन सम्बन्धी मुद्दामा साक्षी प्रमाण बुझ्न, लिखत पेश गराउन र पक्षहरूलाई उपस्थित गराउन सक्नेछ ।

(४) कुनै कानून व्यवसायीले आफ्नो व्यावसायिक आचरणको बिरुद्ध कुनै कार्य गरेमा निज उपर सम्बन्धित व्यक्तिले देहाएका अदालत वा अधिकारी मार्फत अनुशासन समितिमा उजूर गर्न सक्नेछ ।

(क) सर्वोच्च अदालतका रजिष्ट्रार, वा

(ख) सम्बन्धित कानून व्यवसायी आफ्नो व्यवसायका लागि रहे बसेको अञ्चलको अञ्चल अदालत ।

(५) कुनै मुद्दा मामिलाको कारवाईको सिलसिलामा मिसिल सामेल रहेको सबूत प्रमाणबाट कुनै कानून व्यवसायीले व्यावसायिक आचरणको विरुद्ध कुनै कार्य गरेको देखिएमा सो मुद्दा दायर रहेको अदालतले उप-दफा (४) बमोजिमको उजूरी नभए पनि सो सबूत प्रमाण सहित कारवाईका लागि मिसिल अनुशासन समितिमा पठाउनु पर्छ ।

(६) कुनै अदालत वा अधिकारी मार्फत् उप-दफा (४) बमोजिम कुनै उजूरी परेमा सो अदालत वा अधिकारीले उजूरवालाको सबै सबूत प्रमाण बुझी मिसिल कार-वाहीका लागि अनुशासन समितिमा पठाउनु पर्छ ।

(७) उप-दफा (५) वा (६) बमोजिम पेश हुन आएको मिसिल सामेल रहेका सबूत प्रमाणबाट कुनै कानून व्यवसायीले आफ्नो व्यवसायीको आचरणको विरुद्ध कुनै कार्य गरेको देखिएमा अनुशासन समितिले कानून व्यवसायी उपरको आरोप तथा त्यस सम्बन्धमा

आधिकारिकता मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

पेश भएका सबूत प्रमाण सबै स्पष्ट खोली निजलाई आफ्नो सफाइको सबूत पेश गर्न सूचना तामेल भएको मितिले ३० दिनको म्याद पाउने गरी सूचना दिइने छ ।

(८) यस दफा बमोजिम कुनै कानून व्यवसायी उपर कारवाही गर्दा निजबाट कुनै प्रकारको जमानत लिइने वा निजलाई तारेख वा थुनामा राखिने छैन ।

तर– (क) कानून व्यवसायीले चाहेमा आफैं उपस्थित भई सफाईको सबूत वा स्पष्टीकरण पेश गर्ने वा बहस गर्न सक्नेछ ।

(ख) अनुशासन समितिले आवश्यक देखेमा कुनै तारेख तोकी सो तारेखमा हाजिर हुन कानून व्यवसायीलाई आदेश दिन सक्नेछ ।

(९) अनुशासन समितिले यस दफामा लेखिएका कुरा बाहेक अन्य कार्यविधि आफैं नियमित गर्न सक्नेछ ।

१८. कानून व्यवसायी बाहेक अरूले बहस पैरवी गर्नमा प्रतिबन्धः– (१) कानून व्यवसायी बाहेक अन्य कुनै व्यक्तिलाई कुनै मुद्दामा कुनै पक्षका तर्फबाट कुनै अदालत वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीका समक्ष उपस्थित हुने, पैरवी गर्ने बहस गर्न वा मुद्दामामिलाको सिलसिलामा पेशहुने लिखत लेख्ने अधिकार हुने छैन ।

तर—

(क) श्री ५ को सरकारलाई सरोकार पर्ने मुद्दामा वा अदालत वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीले अनुमति दिएको मुद्दामा सरकारी वकीलले कुनै अदालत वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीका समक्ष उपस्थित हुन, पैरवी गर्ने बहस गर्न वा लिखत लेख्न यस उप-दफामा लेखिएको कुनै कुराले बाधा पुऱ्याएको मानिने छैन ।

(ख) मुद्दाका पक्ष वा निजले कानून बमोजिम रीतपूर्वकको अख्तियारनामा दिई नियुक्त गरेको वारीसले आफ्नो मुद्दामा आफैं उपस्थित हुन पैरवी गर्न बहस गर्न वा लिखत लेख्न सक्नेछ ।

(ग) श्री ५ को सरकारले मनासिब संझेमा नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशित गरी कुनै अञ्चल वा जिल्लामा कुनै खास अवधिको लागि यो दफा लागू नहुने व्यवस्था गर्न सक्नेछ ।

(२) कुनै व्यक्तिले उप-दफा (१) बमोजिम आफूलाई अधिकार नभएको कुनै कार्य गरेमा निजलाई सम्बन्धित अदालत वा मुद्दा हेर्ने अधिकारीको आदेशले रू. ५००।– पांच सयसम्म जरिवाना हुन सक्नेछ ।

तर, निजलाई आफ्नो सफाई दिने मनासिब मौकाबाट वञ्चीत गरिने छैन ।

१९. नियम बनाउने अधिकारः– (१) यस ऐनको उद्देश्य कार्यान्वित गर्न सर्वोच्च अदालतले नियम बनाउन सक्नेछ । सो नियम नेपाल राजपत्रमा प्रकाशित भए पछि लागू हुनेछ ।

आधिकारिकता मुद्रण विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।

(२) उप-दफा (१) ले दिएको अधिकारको सर्व सामान्यतामा प्रतिकूल प्रभाव नपर्ने गरी सो नियममा खास गरी देहायका व्यवस्थाहरू गरिनेछः–

(क) कानून व्यवसायीले प्रमाण-पत्रको लागि दिइने दरखास्तको ढांचा र तत्सम्बन्धी दस्तूर र कार्यविधि,

(ख) कानून व्यवसायीलाई दिइने प्रमाण–पत्रको ढांचा र तत्सम्बन्धी दस्तूर,

(ग) वकालतनामाको ढांचा,

(घ) अदालत, मुद्दाका पक्ष तथा विपक्ष र अन्य कानून व्यवसायीहरू प्रति कानून व्यवसायीको व्यावसायिक आचरण तथा कर्तव्य,

(ङ) कानून व्यवसायीको पोशाक,

(च) दफा १० बमोजिम लिइने परीक्षाको पाठ्यक्रम, दस्तूर तथा तत्सम्बन्धी अन्य व्यवस्थाहरू, र

(छ) अन्य आवश्यक कुराहरू ।

२०. रूपान्तर र खारेजीः– (१) प्रचलित नेपाल कानून वा नेपाल कानून बमोजिम जारी गरिएका लिखतहरूमा कानून व्यवसायीका सम्बन्धमा प्रयोग भएका देहायका शब्दहरूको सट्टा देहाय बमोजिमका शब्दहरू राखी रूपान्तर गरिएको छः–

(क) "एजेन्ट" को सट्टा "अभिकर्ता"

(ख) "ल्पीडर" को सट्टा "अभिवक्ता"

(ग) "एडभोकेट" को सट्टा "अधिवक्ता", र

(घ) "सिनियर एडभोकेट" को सट्टा "वरिष्ठ अधिवक्ता" ।

(२) देहायका नेपाल कानून खारेज गरिएकोछः–

(क) मुलुकी ऐन, अदालती बन्दोबस्तको महलको नं. ७,

(ख) सर्वोच्च अदालत ऐन, २०१९ को दफा १३ को उप-दफा (२) को खण्ड (ङ), र

(ग) सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०२१ को परिच्छेद ३ ।

लालमोहर सदर मिति २०२५।७।९।६

आज्ञाले–
रमानन्दप्रसाद सिंह
श्री ५ को सरकारको का. मु. सचिव ।

आधिकारिकता प्रमाणन विभागबाट प्रमाणित गरिएपछि मात्र लागु हुनेछ।